

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 6 juni 2017 met nummer RvVb/S/1617/0916
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0362/SA

Verzoekende partij	de nv IMMO TIPA vertegenwoordigd door advocaat Patrick MARTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8310 Brugge, Baron Ruzettelaan 3/3.3
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
Tussenkomenende partij	de nv van publiek recht INFRABEL vertegenwoordigd door advocaat Philipe VAN WESEMAEL met woonplaatskeuze op het kantoor temet woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 235

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 30 januari 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 8 december 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de heer Efren Maidana namens de nv IMMO TIPA Maidana tegen de beslissing van de stad Brugge van 1 augustus 2016 ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het vellen van 1 wilg, 12 esdoorns, 8 essen, 11 populieren, 5 sierkersen, 1 paardenkastanje, 2 beuken, 3 levensbomen (stamdiam, 50-120 cm) + heraanplanten, 50-120 cm) + heraanplanten, 50-120 cm), op een perceel gelegen te 8200 Sint – Andries, Korte Vesting zn.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 10 april 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomenende partij met een beschikking van 20 april 2017 toelating om in de debatten tussen te komen.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing in en het administratief dossier. De argumentatie van de tussenkomenende partij betreffende de vordering tot schorsing is

vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst. De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 16 mei 2017.

Advocaat Sander VAN HULLE *loco* advocaat Patrick Bernard MARTENS voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Philippe VAN WESEMAEL voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 14 maart 2014 verleent de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar de stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van een derde spoor tussen Brugge Station en de vertakking Dudzele, alsook de vernieuwing van de brug over de Blankenbergse Steenweg.

De tussenkomende partij dient op 1 juli 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het vellen van 1 wilg, 12 esdoorns, 8 essen, 11 populieren, 5 sierkersen, 1 paardenkastanje, 2 beuken, 3 levensbomen (stamdiameter 50-120 cm) en het heraanplanten” op een perceel gelegen te 8200 Sint – Andries, Korte Vesting zn.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Brugge-Oostkust’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977 deels in parkgebied en deels in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge van 4 februari 2014.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Solitaire vakantiewoningen Brugge-Oostende’ goedgekeurd op 5 juni 2015.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 14 juli 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 1 augustus 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college beslist:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening:

De aanvraag omvat het rooien van bomen waarvan de stammen een omtrek hadden die kleiner was dan 100cm (op het moment van de vergunningsaanvraag voor de aanleg van het derde spoor –BV 20133447) en die niet werden opgenomen in de reeds vergunde zones voor de te rooien bomen.

Het betreft het rooien van 43 bomen op het Infrabelterrein tussen de Koning Albert-I-Laan en de Gistelse steenweg, in het kader van de start van de werken voor de aanleg van de

bedding en de bouw van steunmuren tussen de Koning Albert-I-laan en de Korte Vesting in het kader van de vergunde werken – aanleg derde spoor.

Volgende bomen worden geveld:

- 1 wilg – stamomtrek >1m
- 9 esdoorns – stamomtrek tss 0,5 en 1m;
- 3 esdoorns – stamomtrek >1m;
- 6 essen – stamomtrek tss 0,5 en 1m;
- 2 essen – stamomtrek >1m;
- 7 populieren – stamomtrek tss 0,5 en 1m;
- 4 populieren – stamomtrek > 1m;
- 2 sierkersen – stamomtrek tss 0,5m en 1m;
- 3 sierkersen – stamomtrek >1m;
- 1 paardekastanje – stamomtrek tss 0,5 en 1m;
- 2 beuken – stamomtrek >1m;
- 3 levensbomen – stamomtrek tss 0,5m en 1m)

De te rooien bomen vallen binnen de locatie waar reeds vergunning werd verleend voor de aanleg derde spoor (incl. rooien bomen). De bomen die zich boven het talud bevinden, vormen tevens een reëel valrisico voor de bestaande en nieuwe sporen.

Ter compensatie worden de heesters en bomen aangeplant in de zone tussen de buitenvestigingsgracht en de talud. Tegenaan de talud komt een geluidsscherm dat wordt aangeplant met klimplanten.

Advies:

Gunstig met voorwaarden

Het college van burgemeester en schepenen treedt het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar bij.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 1 augustus 2016 HET VOLGENDE:

Het college van Burgemeester en Schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager

(...)

Voorwaarden: Heraanplanten van heesters, klimplanten en bomen volgens ingediend beplantingsplan.

...

Tegen deze beslissing tekent de heer Efron MAIDANA namens de nv IMMO TIPa op 6 september 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 oktober 2016 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Hij adviseert:

“ ...

*Tenslotte wordt in het beroepsschrift ook nog opgeworpen dat enkele **bomen op grond van de beroeper** zouden staan. Volgens de ingediende plannen staan alle te rooien bomen op eigendom van Infrabel, m.a.w. er wordt niks gerooid op iemand anders zijn eigendom. De administratieve overheid, i.c. de deputatie mag bij de beoordeling van een stedenbouwkundige aanvraag geen uitspraak doen over **burgerrechtelijke aangelegenheden**.*

*Burgerrechtelijke aangelegenheden behoren namelijk tot de exclusieve bevoegdheid van de rechterlijke macht. Om die reden wordt een eventuele stedenbouwkundige vergunning steeds verleend onder voorbehoud van burgerrechtelijke rechten (artikel 4.2.22 Codex).
(...)*

4D CONCLUSIE EN VOORSTEL

Het voorstel voorziet vellen van 43 bomen en nieuwe aanplantingen. De gevraagde kapping kadert in de aanleg van een 3^e spoor tussen het station Brugge en de vertakking Dudzele die ondertussen al vergund is doch op het moment van de stedenbouwkundige aanvraag waren niet alle bomen vergunningsplichtig.

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming en is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

*Bijgevolg stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar aan de deputatie voor om het ingestelde beroep **ongegrond** te verklaren en de gevraagde stedenbouwkundige vergunning te **verlenen mits naleving van de voorwaarde van het college van burgemeester en schepenen** (zijnde heraanplant volgens ingediend beplantingsplan).
..."*

Na de hoorzitting van 8 november 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 8 december 2016 ongegrond en verleent de stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

" ...

In het beroepsschrift wordt opgeworpen dat het voor de beroeper onmogelijk is om met zekerheid te weten waar alle 43 bomen worden gerooid aangezien geen exact adres en kadastrale gegevens worden vermeld op de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning.

Dit bezwaarpunt kan niet bijgetreden worden. Aangezien deze aanvraag ligt langsheen de spoorweg is er noch een huisnummer, noch een kadastraal nummer gekend.

Op basis van de plannen is wel duidelijk waar de beplanting wordt gerooid en op welke plaats nieuwe wordt voorzien.

Uit de plannen is af te leiden dat ter hoogte van de beroeper 7 bomen met een stamomtrek groter dan 1m worden gerooid (zijnde Populus species: nrs 43, 45, 49, 54 en Prunus species: 63, 64, 65) en 16 bomen met een stamomtrek kleiner dan 1m. Er worden 2 soorten heestersgroepen voorzien ter vervanging, enerzijds een groep (S1) van 147m² bestaande uit: Cornus sanguinea, Cotoneaster franchetti, Sambucus nigra en Tamarix ramosissima en anderzijds een groep (S2) van 17m² bestaande uit Cotoneaster franchetti, Cytisus scoparius, Rosa rubignosa en Viburnum carlesii. Bijkomend zijn er geluidschermen die beplant zullen worden met 3 klimplanten (een mengeling van Clematis vitalba, Lonicera caprifolium en Parthenocissus quinquefolia).

*De voorziene beplanting bestaat uit een combinatie van half wintergroene en bladverliezende beplanting, de maximale hoogte bedraagt zo'n 3,5m, waardoor de beroeper in de toekomst opnieuw zal kijken op een groen kader.
(afbeelding 1, 2, 3)*

*In het beroepsschrift wordt gesteld dat de aanvraag **niet** voldoet aan het **dossiersamenstellingsbesluit** (BVR 28/05/2004).*

Op het inplantingsplan moet o.a. het volgende weergegeven worden:

(...)

Op het plan zijn de te rooien bomen aangeduid. In tabelvorm wordt per boom de boomsoort, en stamomtrek vermeld, evenwel is slechts vermeld als de stamomtrek kleiner of groter is dan 1m, m.a.w. de gemiddelde stamomtrek ontbreekt alsook de gemiddelde ouderdom. Deze ontbrekende documenten kunnen eventueel tijdens de hoorzitting worden aangevuld.

Op het plan staan tevens beplantingsschema's van het nieuw aan te planten plantgoed.

Tenslotte wordt in het beroepsschrift ook nog opgeworpen dat enkele **bomen op grond van de beroeper** zouden staan. Volgens de ingediende plannen staan alle te rooien bomen op eigendom van Infrabel, m.a.w. er wordt niks gerooid op iemand anders zijn eigendom. De administratieve overheid, i.c. de deputatie mag bij de beoordeling van een stedenbouwkundige aanvraag geen uitspraak doen over **burgerrechtelijke aangelegenheden**.

Burgerrechtelijke aangelegenheden behoren namelijk tot de exclusieve bevoegdheid van de rechterlijke macht. Om die reden wordt een eventuele stedenbouwkundige vergunning steeds verleend onder voorbehoud van burgerrechtelijke rechten (artikel 4.2.22 Codex).

Op de hoorzitting erkent de aanvrager evenwel dat 1 van de 43 bomen niet op het eigendom van Infrabel gelegen is. Niettemin wenste aanvrager geen afstand te doen van de aanvraag tot het rooien van die ene boom. Evenwel dient een vergunning steeds nuttig en doelmatig te zijn nopens de uitvoerbaarheid ervan. (RvVb, 18 maart 2014, nr. A/2014/0195)

Indien vaststaat dat aanvrager geen eigenaar is van de ene boom (wat door hem expliciet wordt erkend op de hoorzitting), is het duidelijk dat de vergunning wat betreft die ene boom nooit kan gerealiseerd worden. Dit geldt des te meer aangezien beroepsindieners precies het eigendomsrecht ervan claimt. De 43^e boom dient dan ook uit de vergunning te worden gesloten.

(...)

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming voor zover de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad (zie 4c/ opportuniteitsbeoordeling)

De aanvraag dient getoetst aan **de gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op beplantingen** (deputatie 07.04.2011- BS 19.04.2011).

Volgens artikel 42 dient een vergunning te worden aangevraagd om bomen die op 1,00m boven het maaiveld een stamomtrek van 0,50m of meer hebben, te vellen, te rooien of grondig te snoeien. De aanvraag is in overeenstemming met de gemeentelijke verordening.

De natuurtoets

Overeenkomstig artikel 16, §1 Natuurdecreet draagt de overheid er zorg voor dat ingevolge de vergunningsplichtige activiteit geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan, door enerzijds het opleggen van voorwaarden of door anderzijds het weigeren van de vergunning.

Voor huidige aanvraag dient geen advies ingewonnen bij het Agentschap voor Natuur en Bos. Volgens de aangereikte documenten kan er vastgesteld worden dat de aanvraag kadert in de aanleg van een 3^e spoor tussen station Brugge en de vertakking Dudzele, waarbij de werken de aanleg van de bedding en de bouw van steunmuren tussen de Koning Albert I-laan en de korte Vesting voorzien. Na het rooien worden nieuwe beplantingen voorzien bestaande uit hoogstambomen, heesters en klimplanten. De nieuwe groenstructuren zullen zorgen voor nieuwe natuurwaarden langsheen deze lijninfrastructuur.

De **watertoets** is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 1.11.06. Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. De aanvraag is niet gelegen in een effectief overstromingsgevoelig gebied. Het aandeel verharde buitenruimte blijft ongewijzigd. In alle redelijkheid dient te worden geoordeeld dat de impact op de waterhuishouding onbestaand of verwaarloosbaar is.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De gevraagde kapping kadert in de aanleg van een 3^e spoor tussen het station van Brugge en de vertakking Dudzele die reeds vergund is.

In het beroepsschrift wordt opgeworpen dat door het rooien van de beplanting **het zicht** compleet zal veranderen en er eveneens **lawaaihinder** zal zijn.

De bomen die bovenaan het talud staan vormen een reëel **valrisico** voor de bestaande en nieuwe sporen, waardoor het in het kader van algemeen belang aangewezen is dat deze bomen worden gerooid.

De bomen langsheen het spoor zorgen ervoor dat de bewoners geen direct zicht hebben op de bovenleidingen van het spoor. De nieuwe beplanting zorgt voor een **aangenamer leefklimaat** en tevens een **groenere omgeving**. Door het rooien van de aanwezige beplanting zal tijdelijk zicht ontstaan op de bovenleiding van deze lijninfrastructuur, doch door de nieuwe aanplant zal binnen enkele jaren opnieuw een groen kader aanwezig zijn en zal er geen rechtstreeks zicht ontstaan op de spoorweg. Door de voorziene beplanting zullen nieuwe natuurwaarden zich ontwikkelen.

Om het lawaaihinder voor de omwonenden zoveel mogelijk te beperken worden nieuwe **geluidsmuren** voorzien die eveneens beplant zullen worden met 3 soorten klimplanten, waardoor deze constructies opgaan in de aanwezige groenstructuren.

Het voorziene ontwerp is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

5D CONCLUSIE

Het ontwerp voorziet vellen van 43 bomen en nieuwe aanplantingen. De gevraagde kapping kadert in de aanleg van een 3^e spoor tussen het station Brugge en de vertakking Dudzele. Die ondertussen al vergund is doch op het moment van de stedenbouwkundige aanvraag waren niet alle bomen vergunningsplichtig.

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming en is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

(...)

De vergunning wordt verleend mits naleving van de voorwaarde van het college van burgemeester en schepenen (zijnde heraanplant volgens ingediend beplantingsplan) en mits uitsluiting van de boom waarvan aanvrager erkent dat die niet op zijn eigendom staat.

...”

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij en de tussenkomende partij betwisten het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing en dus de ontvankelijkheid ervan.

Deze excepties moeten slechts onderzocht en beoordeeld worden indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid is en de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift enkel dat haar vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hoogdringend is gezien de tussenkomende partij volop bezig is met de aanleg van het derde spoor tussen het station van Brugge en de vertakking Dudzele en de bomen die het voorwerp vormen van de bestreden beslissing elk moment dreigen gekapt te worden.

De verzoekende partij houdt verder voor dat de schade in voorkomend geval onherstelbaar zal zijn *“te meer ook de grenslijn tussen de percelen onduidelijk is en er dreiging is dat ook bomen op het perceel van verzoekster op een onherstelbare wijze zullen worden gekapt. De bestuurster van verzoekster, die het onroerend goed bewoond, zal dan uitkijken op sporen en treinen, en zal in belangrijke mate lawaaihinder ondervinden”*.

2.

De verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij niet aantoont dat het resultaat van de vernietigingsprocedure niet kan worden afgewacht op straffe van zich in een toestand te bevinden met onherroepelijk schadelijke gevolgen.

De verwerende partij geeft aan dat de vereiste hoogdringendheid dient te bestaan in hoofde van de verzoekende partij persoonlijk. De verzoekende partij kan als rechtspersoon geen onherstelbare schade ondervinden die bestaat in het “uitkijken op sporen en treinen” of die bestaat uit lawaaihinder.

Bovendien verliest de verzoekende partij uit het oog dat de bestreden beslissing voorziet in vervangende groenbeplanting.

Wanneer de verzoekende partij opwerpt dat er bij de bomen waarvoor er een stedenbouwkundige (kap)vergunning is verleend zich bomen op haar eigendom bevinden geeft de verwerende partij aan dat dit geschil niet tot het administratief contentieux behoort maar dat het een burgerlijk geschil betreft dat uitsluitend tot komt aan de rechterlijke macht.

Tot slot wijst de verwerende partij erop dat de snelheid waarmee de bomen kunnen worden gerooid en de duur van de vernietigingsprocedure geen argument zijn ter staving van de vereiste hoogdringendheid nu de verzoekende partij heeft gewacht tot de laatst nuttige dag om haar verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing in te dienen. Bovendien kadert huidige stedenbouwkundige vergunning in de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van een derde spoor tussen het station Brugge en de vertakking Dudzele vergund door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op 14 maart 2014. Deze vergunning werd door de verzoekende partij niet aangevochten.

3.

De tussenkomenende partij op haar beurt stelt dat de verzoekende partij zich beperkt tot loutere veronderstellingen en vage beweringen.

Eenzijds stelt de verzoekende partij dat de werken aan het derde spoor een aanvang hebben genomen en dat de betrokken bomen dreigen gekapt te worden, terwijl ze anderzijds, volledig vrijblijvend, zonder staving met enig concreet stuk of element, stelt dat de kap van de bomen voor haar onherstelbare schade zal teweegbrengen.

De verzoekende partij toont niet aan dat er nog andere bomen op haar perceel staan die door de bestreden beslissing dreigen gekapt te worden. Bovendien wordt in de bestreden beslissing de aanplant van een nieuw groenscherm voorzien dat zal bestaan uit geluidsschermen voorzien van klimplanten aan de zijde van het eigendom van verzoekende partij die het zicht vanuit het eigendom van de verzoekende partij op het spoor zal verhinderen.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De aanvraag kadert in de aanleg van een derde spoor tussen het station Brugge en de vertakking Dudzele, vergund op 14 maart 2014. Het vellen van 43 bomen die op dat ogenblik niet vergunningsplichtig waren omdat de stamomtrek toen minder dan 0,5 meter was, vormt het voorwerp van de voorliggende vergunningsaanvraag. In de bestreden beslissing wordt één boom uit de vergunning gesloten omdat de tussenkomende partij erkent dat deze op het terrein van de verzoekende partij staat en er wordt een voorwaarde van heraanplant volgens ingediend beplantingsplan opgelegd (heraanplant met hoogstambomen, heesters en klimplanten).

3.

Een zaak is alleen maar 'hoogdringend' wanneer de vrees voor schade van een zekere omvang dan wel aanzienlijke ongemakken of nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt en wanneer deze nadelige gevolgen niet kunnen opgevangen worden binnen de gebruikelijke termijn van de vernietigingsprocedure. In de regelgeving wordt niet vereist dat de ingeroepen nadelige gevolgen "onherroepelijk schadelijk" zouden zijn, zoals de verwerende partij voorhoudt.

De verzoekende partij moet wel, concreet en met voldoende aannemelijk en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, aantonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de ingeroepen nadelen te voorkomen. De verzoekende partij dient aan te tonen dat, mocht zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zal worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met aanzienlijke ongemakken of nadelen.

4.

4.1

Het loutere feit dat de tussenkomende partij volop bezig is met de aanleg van het derde spoor tussen het station van Brugge en Dudzele, zoals vergund door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op 14 maart 2014, en dat de bomen, zoals vergund met de bestreden beslissing, elk moment zouden 'kunnen' gekapt worden, volstaat op zich niet om de vereiste hoogdringendheid te ondersteunen noch als verantwoording om op dit ogenblik de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen. De loutere vrees dat men zal beginnen met het kappen van de bomen vormt dan ook geen reden om de ingeroepen hoogdringendheid te aanvaarden.

4.2

De Raad merkt bovendien op dat de verzoekende partij geen nadelen inroept die noodzaken tot het nemen van een schorsingsbeslissing.

In zoverre de verzoekende partij opwerpt dat er sprake is van hoogdringendheid omdat de grenslijn tussen de percelen van de verzoekende partij en de tussenkomende partij niet definitief en onbetwist is bepaald, dient de Raad vast te stellen dat hij niet bevoegd is zich daarover uit te spreken. Geschillen over burgerlijke rechten zoals de voorliggende discussie, behoren krachtens artikel 144 van de Grondwet uitsluitend tot de bevoegdheid van de burgerlijke rechtbank.

Voor zoveel als nodig merkt de Raad op dat de raadsman van de verzoekende partij ter zitting heeft gesteld dat er wat betreft de betwisting inzake de afbakening van de perceelgrens, een minnelijke onderhandeling lopende is tussen de landmeters van de verzoekende en de tussenkomende partij, wat de Raad doet vermoeden dat de hoogdringendheid die door de verzoekende partij wordt ingeroepen enigszins kan gemilderd worden gezien kan verwacht worden dat partijen het niet schaden van het minnelijke poging zullen beogen.

Wat betreft de door de verzoekende partij ingeroepen nadelen, waarbij de verzoekende partij betoogt dat de bestuurder van de verzoekende partij na uitvoering van de bestreden beslissing visuele hinder zal lijden gezien hij als bewoner van het onroerend goed zal uitkijken op de sporen en treinen en hij bovendien lawaaihinder zal moeten ondergaan, merkt de Raad op dat het in deze de NV IMMO TIPPA is, eigenaar van het onroerend goed, die als verzoekende partij optreedt.

De verzoekende partij is een naamloze vennootschap met maatschappelijke zetel te 1050 Brussel. Als rechtspersoon kan de verzoekende partij niet onder de aangevoerde genotshinder lijden. De bestuurder van de verzoekende partij is in deze geen partij in het geding.

De door de verzoekende partij aangevoerde visuele- en geluidshinder dient individueel en persoonlijk te zijn.

Louter ten overvloede merkt de Raad bijkomend op dat de verzoekende partij met betrekking tot de opgeworpen visuele- en geluidshinder bovendien abstractie maakt van de in de bestreden beslissing opgelegde voorwaarde in hoofde van de tussenkomende partij, waarbij zij, na het vellen van de bomen, een geluidsscherm dient op te richten en de groenelementen, bestaande uit hoogstammige bomen, heesters en klimplanten, volgens het door haar ingediende beplantingsplan dient aan te planten.

5.

Met betrekking tot de doelmatigheid van de vernietigingsprocedure stelt de verzoekende partij enkel dat de tussenkomende partij volop bezig is met de aanleg van het spoor tussen het station van Brugge en de vertakking Dudzele.

De verzoekende partij verstrekt evenwel geen concrete gegevens die aantonen waarom de afhandeling van het vernietigingsberoep, niet kan worden afgewacht en waarom er dus sprake is van hoogdringendheid. Zij voert enkel aan *“dat de bomen ieder moment dreigen gekapt te worden”*.

Zoals reeds gesteld kan het loutere feit dat de vergunde werken op korte termijn kunnen worden uitgevoerd, op zich de hoogdringendheid niet verantwoorden. De verzoekende partij geeft geen concrete argumentatie waarom het resultaat van de procedure tot vernietiging te laat zal komen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 6 juni 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS